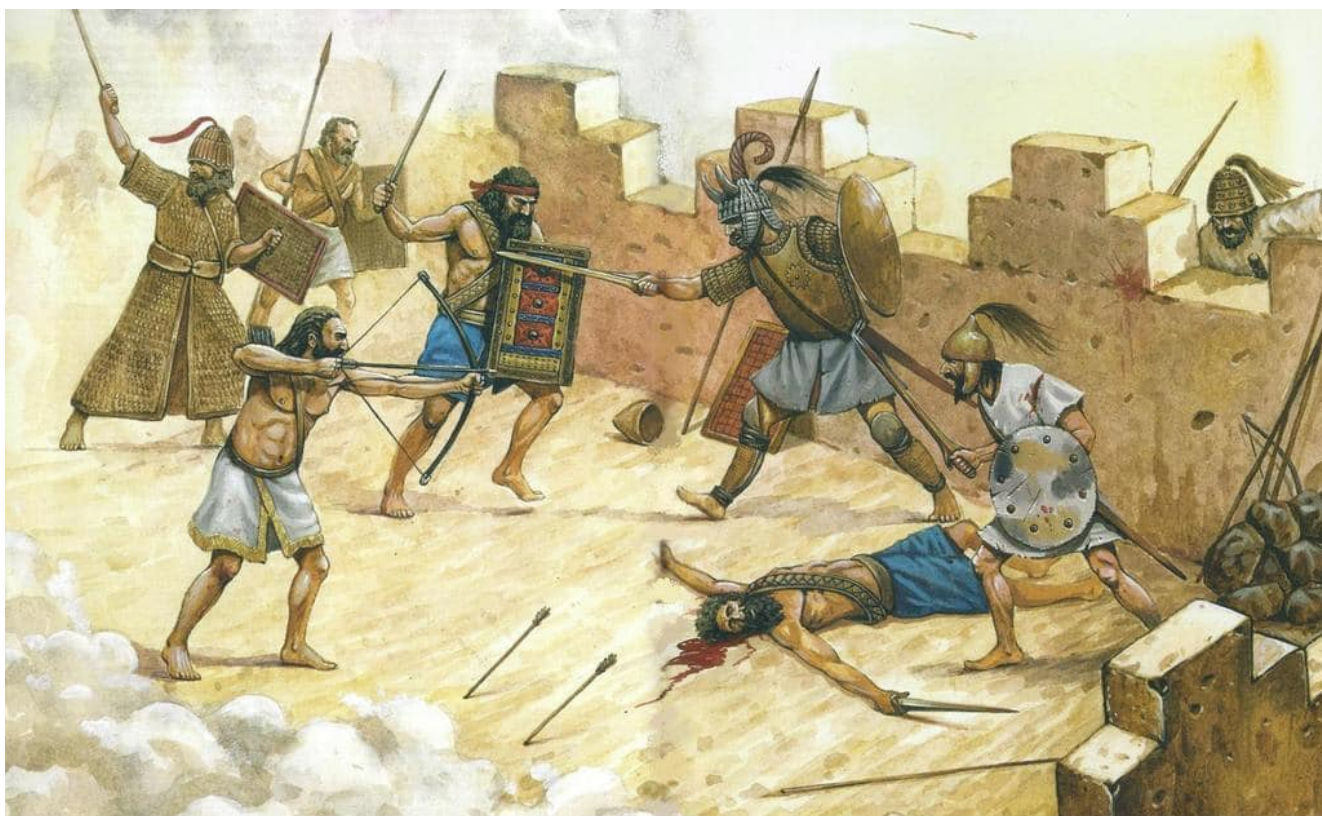

چرا خداوند فرمان نابودی یا نسل کشی کنعانیان از جمله زنان و کودکان را صادر کرد؟

در اول سموئیل ۱۵ : ۲-۳ ، خدا به شائول و بنی اسرائیل فرمان داد، “خداوند لشکرها چنین می فرماید: ”من بر آنم که عمالیقیان را به سبب آنچه بر اسرائیل روا داشتند، مجازات کنم، زیرا آنگاه که قوم از مصر بیرون می آمدند، در راه با ایشان به ضدیت برخاستند. پس اکنون برو و عمالیقیان را شکست داده، تمامی اموالشان را به نابودی کامل بسپار. بر ایشان رحم مکن، بلکه مرد و زن و کودک و نوزاد، گاو و گوسفند و شتر و الاغ، همه را بکش.“ خدا به بنی اسرائیل هنگامیکه به سرزمین موعود حمله کردند همین فرمان مشابه را داد(تثنیه ۲: ۳۴؛ ۳: ۶؛ ۲۰: ۱۶-۱۸). چرا خدا باید فرمان نابودی کل گروهی از مردم، از جمله زنان و کودکان را به بنی اسرائیل بدهد؟

این یک مسئله دشوار است. ما کاملاً نمی دانیم که چرا خدا چنین فرمانی داده است، اما ما به عدالت خدا اعتماد داریم- و می دانیم که ما قادر به درک کامل خدای قادر مطلق، لایتناهی، و ابدی نیستیم. همانطور که ما به مسائل دشواری مانند این نظر می کنیم، باید به یاد داشته باشیم که طریقه های خدا بالاتر از راه های ما و افکار او بالاتر از افکار ماست (اشعیا ۵۵: ۹؛ رومیان ۱۱: ۳۳-۳۶). ما باید به خدا ایمان و اعتماد داشته باشیم حتی اگر طریقه های او را درک نکنیم.

بر خلاف ما، خدا آینده را می داند. خدا می دانست که اگر اسرائیل به طور کامل عمالیقیان را نابود نمی کرد چه نتیجه ای حاصل می شد. اگر اسرائیل دستورات خدا را انجام نمی دادند، عمالیقیان بنی اسرائیل را در آینده به درد سر می نداشتند. شائول ادعا کرد که همه پادشاهان عمالیقی به جز اجاج را کشته است (۱ سموئیل ۲۰:۱۵). بدیهی است، که شائول دروغ می گفت - فقط چند دهه بعد، تعداد عمالیقیان به اندازه ای بود تا داوود و خانواده مردان او را به اسارت ببرند (۱ سموئیل ۳۰: ۱-۲). پس داوود و مردان او عمالیقیان را شکست داده و خانواده های خود را نجات دادند، ۴۰۰ عمالیقی فرار کرد. اگر شائول آنچه که خداوند به او امر کرده بود را تحقق می بخشید، چنین واقعه ای هرگز اتفاق نمی افتاد. چند صد سال بعد، از نوادگان اجاج، هامان، سعی کرد که کل قوم یهود را نابود کند (به کتاب استر مراجعه کنید). بنابراین، اطاعت ناقص شائول تقریباً منجر به نابودی اسرائیل شد. خداوند می دانست که این واقعه رخ می دهد، به همین دلیل دستور نابودی کامل عمالیقی ها را پیشتر صادر کرد.

در مورد کنعانیان، خداوند فرمان داد، ” اما از شهرهای اقوام اینجا که یهوه خدایتان به شما به ملکیت می دهد، هیچ ذی نفّسی را زنده نگذارید. بلکه ایشان را، یعنی حیّیان و اموریان و کنعانیان و فرزیان و حیوان و بیوسیان را، بنا بر آنچه یهوه خدایتان به شما فرمان داده است، به نابودی کامل بسپارید، تا نتوانند به شما بیاموزند که بر طبق همه کارهای کراهت آوری که ایشان برای خدایان خویش انجام می دهند، عمل کنید و به یهوه خدای خود گناه ورزید. ” (تثنیه ۲۰: ۱۶-۱۸) بنی اسرائیل در این ماموریت شکست خورده و دقیقاً آنچه خدا گفته اتفاق خواهد افتاد، رخ داده است (داوران ۲: ۱-۳؛ اول پادشاهان ۱۱: ۵؛ ۱۴: ۲۴؛ دوم پادشاهان ۱۶: ۳-۴). خداوند فرمان نابودی این مردم را از روی بی رحمی خود صادر نکرد، بلکه برای جلوگیری از شرارت بزرگتری که در آینده اتفاق می افتاد فرمان به نابودی آنها داد.

احتمالاً سخت ترین بخش این دستورات از جانب خداوند اینست که خداوند فرمان مرگ کودکان و نوزادان را می دهد. چرا خداوند فرمان مرگ کودکان بی گناه را می دهد؟ (۱) کودکان بی گناه نیستند (مزمور ۵۱: ۵؛ ۵۸: ۳). (۲) این کودکان به احتمال زیاد به عنوان پیروان ادیان شرور و به شیوه های پدر و مادر خود بزرگ می شدند. (۳) این کودکان طبیعتاً با نفرت از بنی اسرائیل بزرگ شده و بعدها در صدد گرفتن انتقام “ناعادلانه” به سبک والدین خود بر می آمدند.

باز هم، این پاسخ به طور کامل به تمام جوانب این مسأله نمی پردازد. تمرکز ما باید بر اعتماد به خداوند باشد

حتی زمانی که ما قادر به درک طریقه‌های او نیستیم. همچنین باید به یاد داشته باشیم که خداوند با دیدگاه ابدی به همه چیز نظر می‌کند و اینکه طریقه‌های او بالاتر از راه‌های ماست. خدا عادل، پارسا، قدوس، مهربان، بخشنده، و فیض بخش است. اینکه چگونه صفات او با یکدیگر عمل می‌کنند برای ما یک رمز و راز می‌باشد - اما این بدان معنا نیست که او کسی که کتاب مقدس او را معرفی می‌کند نمی‌باشد.

منابع پیشنهادی: رحمی بر آنان نکن: چهار نظر درباره خداوند و نسل کشی کنعانیان و نرم افزار کتاب مقدس لوگوس

مترجم: الهام ربیع نژاد